

عنوان مقاله:

جدا-انگاری حقیقت «علم» و «وجود ذهنی» (خوانش و تقویت انگاره معرفت شناختی حکیم الهی، جوادی آملی با مبانی ادق صدرایی)

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حکمت اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

رسول حسین پور تنکابنی - دانشجوی دکتری فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

سید مرتضی حسینی شاهرودی - استاد گروه فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

موضوع این نوشتار، تبیین و تقویت دیدگاهی کاملاً صدرایی است که از سوی حکیم الهی، جوادی آملی مطرح گردیده و در سال های پایانی از سوی برخی نقد و انکار شده است. در این جستار، نگارندگان با روش توصیفی-تحلیلی، نخست، نظریه جداانگاری حقیقت علم از وجود ذهنی (به تقریر استاد جوادی آملی) را تبیین نموده، سپس مبانی و اصولی را که به عنوان مبانی دقیق صدرایی از آن یاد می شود (همانند اصالت هستی با تقریر وحدت شخصیه وجود؛ عین الکمال و کل الکمال بودن وجود، بسیط الحقیقه بودن یا جهان صغیر/ کبیر بودن نفس و نظریه انکشاف نفس) در راستای استحکام دیدگاه یادشده به کار برده اند. هدف نوشتار حاضر این است که از طریق بازخوانی نظریه حکیم جوادی آملی، دیدگاه واقعی حکمت متعالیه درباره چیستی «علم» روشن گردد. برون داد پژوهش حاضر نیز، جایگزینی واژه «وحدت» برای «علم و عالم» به جای واژه «اتحاد» است؛ زیرا بر اساس مقدمات به کار رفته در انگاره یادشده، به ویژه لحاظ هستی خارجی برای علم و مساوقت آن با وجود، طرح هر گونه دوگانگی میان فاعل شناسا و حقیقت علم، بی معنا است.

کلمات کلیدی:

وجود ذهنی، هستی علم، جداسازی حقیقت علم از معلوم، نفس، وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1768683>

